

Skal traditioner holdes????

Den 21. februar i det herrens år 2004, var det igen blevet tid til fastelavn med der til hørende tøndeslagning i havnen.

Det var blevet bestemt, at vi skulle mødes i kajak klubben kl. 1300 og være klar til at hoppe i vandet kl. 1330. Det var kort sagt som det altid har været, men herefter begyndte afvigelserne så at dukke op på stribe.

Det første som lige slog mig var, at Jens Lassen trak i sin tørdragt, på min høflige forespørgsel fortalte han, at da han for tiden døjede med en dårlig ryg, så han

valgte tørdragten for dermed at holde ryggen varm. Det skulle dog senere vise sig, at der var mange, der havde hørt Jens og jeg tale sammen om emnet. Ud af de godt 10 mand (M/K) der skulle i, var langt de fleste i tørdragt, sjovt nok havde de alle (på nær en) ondt i ryggen, den enlige udviste lidt opfindsomhed, for han forklarede, at han havde ondt i maven. Søren Ørkild ankom standsmæssigt, han arriverede på sin Yamaha FJ1200 iført styrthjelm, motorcykelhandsker og tørdragt, se det var et syn, der tiltrak lidt opmærksomhed og en del store smil, hvad andet kunne man forventede fra ham.

Det obligatoriske billede af formanden der bliver jogget på, blev taget (det er den eneste gang om året, at man legalt kan jogge på formanden, så det er jo med at udnytte det),

Da alle formaliteter var overstået, var det bare med at komme i vandet og få guset. Ååå jo vandet var koldt ca. 1 grad. Selvom at jeg til hver en tid om vinteren vil vælge at dykke i tørdragt, så er det jo en tradition, at tøndeslagningen skal gøres i

våddragt, så må man jo finde sig i kulden, også selv om at det var så koldt, at det sved i skridtet og gjorde ondt op i mellemgulvet, det er jo som bekendt (for nogle af os) kun de første 5 minutter, der er de værste. Her kompenserede hr. Ørkild for sin tørdragt ved ikke at bruge handsker, det var nu vist nok fordi, at han ikke kunde finde dem.

Vi blev linet op, og gik i gang med at give tøndens nogle tæsk. Tønden holdt til ca. 2

runder, hvem der egentlig fik huld på tøndens, husker jeg ikke, da der lige pludselig var noget, der var meget mere interessant, men til min skræk var det første, der mødte mig der, hvor tøndens havde udgydet sit indhold, ud over hr. Ørkild, en Cola. Jeg kunne mærke, hvordan panikken kom snigende, min første tanke var

"havde de kun proppet Cola'er i tønden", koldsveden begyndte at gøre sit indtog. Jeg blev dog hurtigt beroliget ved synet af flere små blå dimser, der flød rundt i overfladen, jeg nåede at få skrabet en arm fuld Royal til mig, og så gik det mod kajen, hvor der er en bjælke i dykkervenlig højde lige til at stille øllet på. Efter at jeg havde fået åbnet den første øl (her er en dykkerkniv et godt sikkerheds værktøj), faldt der en dejlig ro over mig, jeg havde nu overskud til at orientere mig om de andres fremskridt. Det var her, at det gik op for mig, at da der også var nogle juniorer med, så var der en betænksom sjæl, der havde fyldt Cola'er i tønden til dem. Der kan man se, at en mangelfuld briefing inden dykket kan lede til uønskede paniksituationer.

Efter at øllet var drukket, og resten af tøndens var blevet slået ned (det var vist nok mig, der fik æren for det), var det med at komme op, for et varmt bad ventede oppe i kajak klubben.

Efter omklædningen var det så med at komme op i klubben, og se de små slå til deres tønde. Der ventede også kaffe og kage (må jeg i den forbindelse sige mange tak, til dem der havde brugt noget af deres sparsomme tid på at bage kager til os).

Det har igennem tiderne også været tradition, at der er arrangeret en fastelavns fest om aftenen som regel også med udklædning. Da der i år ikke var arrangeret nogen fest, var vi 6 stk. der tog sagen i egen hånd, for fest skulle der være. Efter endnu et bad, denne gang med sæbe, føj, og en omklædning (ikke udklædning). Udviste de herre hr. Abrahamsen og hr. Mogensen deres gastronomiske evner (ganske gode skulle jeg

mene) i klub køkkenet.

Senere på aftenen fik vi konstateret, at der er indsneget sig en mega fejl i fysikkens verden, Irish Coffee er et grundstof og derfor hører hjemme i det periodiske system, vi var dog ikke helt enige om i hvilken kolonne, personligt mener jeg at det kom tæt på nr. 18 ude omkring ædlegasserne.

Meget senere var jeg vist udsat for et, for fridykkere, kendt fænomen der hedder "Shallow Water Black Out". Det medførte at jeg ugen efter gik meget roligt, for lige som, at finde ud af om jeg havde jokket nogen over tæerne, det var vist ikke tilfældet.

Selvom at de gode traditioner som klubben har angående fastelavn, ikke helt blev efterlevet, så endte det dog med (efter at man havde taget sagen i egne hænder), at blive en helt ok. fastelavn. Nu håber jeg dog, at der bliver gjort mere ud af traditionerne til næste år.